Dosarul nr.4r-1355/26 Judecătoria Bălți sediul Central
/ 4-25118271-03-4r-10032026/ Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
în numele Legii

07.04.2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

În componență:
Președintele completului, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni și Cristina Prisacari

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către **agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, agent, Dumitru Danilov,** împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 12.02.2026, emisă în cauza lui **Moruz Vadim,** învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(2) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei Colegiul,-

C O N S T A T Ă :

Prin decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord" a INSP al IGP, conținută în procesul verbal cu privire la contravenție, seria nr. MAI06 318597, adoptată la data de 23.09.2024, cet. Moruz Vadim a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art.240 alin. (2) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 15 u.c. egal cu 750 lei cu aplicarea a 3 puncte de penalizare, pentru faptul că, cet. Moruz Vadim la data de 23.09.2024 ora 04:35 în m. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 189, conducând mijlocul de transport de model „Hyundai I30" cu nr./înm. *****, a neglijat semnalul de interzicere a semaforului, prin ce a ignorat pct.20.1 al Regulamentul Circulației Rutiere.

La 13.08.2025 contravenientul Moruz Vadim a contestat procesul verbal cu privire la contravenție cît și decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord" a INSP al IGP, adoptată la data de 23.09.2024.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 12.02.2026, s-a admis contestația lui Moruz Vadim împotriva procesului verbal cu privire la contravenție din 23.09.2024 și deciziei agentului constatator, s-a considerat depusă în termen. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Moruz Vadim cu privire la contravenție în baza art. 240 alin. (2) Cod contravențional, cu anularea deciziei de

aplicare a amenzii din 23.09.2024 în mărime de 15 u.c. egal cu 750 lei și 3 puncte de penalizare, din lipsa faptului contravenției.

Împotriva hotărârii primei instanțe a declarat cerere de recurs, agentul constatator Dumitru Danilov, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond, cu remiterea spre rejudecare a cauzei contravenționale în prima instanță.

În motivarea recursului declarat, agentul constatator susține că hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 12.02.2026 este neîntemeiată și ilegală, întrucât instanța ar fi apreciat eronat probele administrate și ar fi ignorat înregistrările video/foto și constatările directe ale agentului privind comiterea de către cet. Moruz Vadim a contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod contravențional (trecerea la semnal roșu). Se invocă faptul că procesul-verbal și decizia de sancționare sunt legale, întemeiate pe probe pertinente și pe prezumția de legalitate și veridicitate a actului administrativ, nefiind răsturnată prin probe contrare. Totodată, se susține că instanța a aplicat greșit normele legale privind aprecierea probelor, inclusiv art. 425 și art. 381 Cod contravențional, ignorând obligația de examinare completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei și caracterul probator al constatărilor agentului constatator.

Procedura înștiințării legale a fost executată.

Conform prevederilor **art.471 alin.(1) Cod Contravențional**, (*1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 03.04.2026, a parvenit referință de la avocatul Valentina Moruz în interesele contravenientului Moruz Vadim prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către agentul constatator, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul declarat de către agentul constatator, urmează a fi admis, cu casarea hotărârii atacate, pronunțarea unei noi hotărâri, cu respingerea contestației depuse de Moruz Vadim și menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenție din 23.09.2024 și deciziei de aplicare a sancțiunii, reieșind din următoarele considerente:

Colegiul își întemeiază soluția adoptată în baza art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod contravențional conform căruia, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: *2) admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluții: b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri ... .*

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

Potrivit prevederilor art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

În argumentarea soluției reținute privind admiterea recursului agentului constatator, Colegiul menționează că prima instanță în mod eronat a dispus adoptarea soluției de încetare a procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei în acțiunile contravenientului Moruz Vadim pe motiv că, agentul constatator nu a prezentat probe în susținerea acuzării contravenționale, or poziția dată în ordine de recurs nu şi-a regăsit reflectarea juridică de vreme ce agentul constatator în limitele sale procesuale a prezentat totuși nucleul învinuirii aduse celui din urmă, urmând ca acesta deopotrivă în ordinea art. 425 Cod contravențional a fi considerat drept probă esențială procedurii contravenționale în condițiile în care norma juridică prevăzută la art. 442 alin. (1) Cod contravențional, este stabilit suficient de clar că, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, urmând ca instanța de judecată în limitele legale să analizeze actul de sesizare a instanței şi în dependență de aceasta să adoptă o soluţie legală şi întemeiată în acest sens, pe când în cazul examinat asemenea chestiuni au fost omise în primul grad de jurisdicție.

Prin urmare, constatările menționate supra denotă caracterul pripit al soluției de încetare a procesului contravențional pe motivele reținute de instanța de fond, împrejurare ce impune soluția privind casarea hotărârii, rejudecarea cauzei şi pronunțarea unei noi decizii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din motivele ce urmează:

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul-verbal întocmit.

La caz, Colegiul indică că vinovăția contravenientului Moruz Vadim se probează prin prisma procesului verbal cu privire la contravenție, iar la acest capitol agentul constatator în mod just a constatat ca fiind dovedită învinuirea adusă celui din urmă în baza normei juridice prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod contravențional manifestată prin faptul că, cet. Moruz Vadim la data de 23.09.2024 ora 04:35 în m. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 189, conducând mijlocul de transport de model „Hyundai I30” cu nr./înm. *****, a neglijat semnalul de interzicere a semaforului, prin ce a ignorat pct.20.1 al Regulamentul Circulației Rutiere.

În această ordine de idei, Colegiul penal reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar instanța de recurs reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Moruz Vadim i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială

învinuirea adusă, cel din urmă nu a înaintat, de aceia Colegiul penal conchide că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea contestației, totodată la menținerea fără modificări a actelor contestate.

Colegiul penal va respinge ca neîntemeiate alegațiile invocate de către Moruz Vadim în contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, reținând că acestea nu sunt de natură să răstoarne prezumția de legalitate și veridicitate a actului contravențional contestat.

Astfel, argumentul contestatarului privind lipsa faptului contravenției urmează a fi respins, or vinovăția acestuia în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod contravențional se confirmă prin procesul-verbal cu privire la contravenție, care, potrivit art. 425 Cod contravențional, constituie mijloc de probă. Totodată, Colegiul reține că agentul constatator a perceput nemijlocit fapta contravențională și a consemnat circumstanțele cauzei în limitele competenței sale funcționale, iar constatările acestuia se bucură de prezumția de autenticitate și veridicitate până la proba contrară.

De asemenea, Colegiul penal va respinge ca nefondate argumentele privind pretinsa întocmire a procesului-verbal în lipsa contravenientului și lipsa comunicării actului procedural, reținând că aceste circumstanțe nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente. Or, simpla negare a semnăturilor sau a prezenței la întocmirea actului nu poate conduce automat la anularea procesului-verbal în lipsa unor dovezi care să demonstreze încălcarea esențială a drepturilor procesuale ale persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Totodată, vor fi respinse și susținerile privind încălcarea dreptului la apărare, deoarece contestatarului i-a fost oferită posibilitatea de a contesta actul contravențional, de a prezenta obiecții și de a administra probe în apărarea sa, însă acesta nu a prezentat date obiective capabile să pună la îndoială temeinicia procesului-verbal și a constatărilor agentului constatator.

Astfel, Colegiul penal consideră că vinovăția contravenientului Moruz Vadim în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin proba procesului-verbal cu privire la contravenție prezentat de agentul constatator, inclusiv prin proba video anexată la materialele cauzei, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente şi concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de agentul constatator urmează a fi apreciate ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Pe acest fundal, Colegiul penal ține a respinge argumentele invocate în cadrul contestației formulată în ordine art. 448 Cod contravențional, or Moruz Vadim la depunerea contestației nu a evidențiat în ce constă ilegalitatea şi netemeinicia

procesului-verbal cu privire la contravenție, de natură să răstoarne temeinicia acestuia.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul neîntemeiat al contestației formulate în ordine art. 448 Cod contravențional declarat, deoarece Moruz Vadim nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității actului de sesizare a instanței de judecată.

În concluzie, Colegiul penal apreciază că hotărârea instanței de fond a fost adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de fapt și cu aplicarea greșită a normelor de drept material și procesual contravențional, or probele administrate în cauză, examinate în ansamblul lor, confirmă în mod suficient existența faptei contravenționale și vinovăția lui Moruz Vadim în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod contravențional. Procesul-verbal cu privire la contravenție, coroborat cu constatările nemijlocite ale agentului constatator și cu materialul video anexat cauzei, constituie un probatoriu pertinent, concludent și suficient pentru constatarea existenței contravenției, iar contestatarul nu a prezentat probe obiective și verosimile capabile să răstoarne prezumția de legalitate, autenticitate și veridicitate de care se bucură actul contravențional contestat.

Or, simpla contestare formală a circumstanțelor reținute de agentul constatator, neînsoțită de probe pertinente care să demonstreze caracterul arbitrar, ilegal sau netemeinic al actului întocmit, nu poate constitui temei suficient pentru anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional. În acest sens, Colegiul reține că instanța de fond nu a dat eficiență juridică principiului aprecierii probelor în ansamblu și nu a ținut cont de faptul că sarcina răsturnării prezumției de veridicitate a procesului-verbal revenea contestatarului, care însă nu a administrat probe capabile să genereze dubii rezonabile asupra corectitudinii constatărilor agentului constatator.

Totodată, la caz, se impune a fi menționat faptul că soluția instanței de recurs, prin care a fost casată hotărârea instanței de fond și a fost menținut procesul-verbal de contravenție din 23.09.2024, precum și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, nu reprezintă o agravare a situației contravenientului Moruz Vadim, întrucât nu a fost dispusă o sancțiune mai severă față de cea stabilită anterior, nici nu au fost înrăutățite alte condiții ale răspunderii contravenționale.

În concret, decizia de sancționare a fost emisă deja la 23.09.2024 de către agentul constatator, fiind actul prin care s-a aplicat sancțiunea contravențională, iar instanța de recurs a menținut această decizie, fără a interveni în sensul modificării sancțiunii sau al stabilirii unor circumstanțe agravante suplimentare.

Conform dispozițiilor art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Codul contravențional, instanța de recurs are competența de a casa hotărârea primei instanțe și de a rejudeca cauza, însă cu respectarea drepturilor procesuale ale contravenientului.

Prin urmare, situația juridică a contravenientului Moruz Vadim rămâne neschimbată sub aspectul sancțiunii aplicate și nu poate fi considerată ca fiind agravată prin soluția instanței.

Reieșind din cele supra constatate și conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către **agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, agent, Dumitru Danilov,** împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 12.02.2026, se admite, casează hotărârea, cu adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se respinge contestația înaintată de Moruz Vadim împotriva procesului verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator de aplicare a sancțiunii din 23.09.2024, prin care Moruz Vadim a fost supus răspunderii contravenționale conform art.240 alin. (2) Cod contravențional, ca nefondată.

Se mențin fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia seria nr. MAI06 318597 din 23.09.2024, întocmite de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Bălți, Danilov Dumitru, în privința lui Moruz Vadim în baza art. 240 alin. (2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele complet, judecător: Judecători: